

Dům hrůzy

Sifon

Svět je jen mámení
a lidi v něm loutky dřevěný, co si tu hrajou.
Chtěj se smát a trochu bát,
stačí jim hrátky pouťový, už se dál hrnou.
Strašidelnej vůz zas vjíždí na kolej,
po tom domu hrůz, svět není tak zlej,
není zlej, tak zlej, tak zlej.

Pojď se s námi bát, hrůzou se třást,
dům upírů vítá nás.
Pojď se s námi bát, hrůzou se třást,
nás nebaví jen se smát, chcem se bát.

Upírů je tu ráj, v náručí oběť umírá,
když jí krev sajou.
Temnotou jedem dál, závidí, hrob se otvírá,
už se k nám hrnou.

Hrůzy plnej dům za pět korun děj,
slávu upírů tu hlídá Franknštejn, Franknštejn, ...štejn je zlej.

Pojď se s námi bát, hrůzou se třást,
dům upírů vítá nás.
Pojď se s námi bát, hrůzou se třást,
nás nebaví jen se smát, chcem se bát.